

РЕЦЕНЗИЯ

за книгата

„ТАЙНИТЕ НА МУЗИКАТА“

от проф. д-р Венцислав Киндалов

С голям интерес и удовлетворение прочетох книгата „Тайните на музиката“ и препрочитах някои пасажии от нея. Това е сборник статии със съставители Т. Н. Микушина и Е. Ю. Илина, посветен на въздействието на музиката върху хората. Този проблем отдавна ме вълнува, чел съм доста материали по тази тема и когато съм се опитвал да предпазя продавачи в магазини от рок и метъл музика, която звучи там постоянно, винаги съм срещал неразбиране.

Статиите в тази малка книга са поместени със съкращения и са останали най-важните факти, изложението е в кондензиран вид, което прави книгата особено ценна.

Още първите две изречения на анотацията съдържат фундаментално твърдение: „Целият ни живот е пронизан със звуци, с музика. Качеството на музиката е много важен фактор, от който пряко зависи по-нататъшният ход на еволюцията“. Човек трябва да има известни познания за да оцени важноста на последното и на следващото изречение: „Музиката може да изцелява, а може и, буквално, да унищожавя“.

Всичко е вибрираща енергия и поради силното въздействие на музиката тя е на особена почит във всички цивилизации и култури, и божества свирят на музикални

инструменти (много често – на флейта, като един от най-древните и божествени инструменти).

В предговора, написан от съставителките Микушина и Илина, са описани сведения за въздействието на музиката още от древни времена, подчертава се и двойствеността на нашия свят. Започва се с цитат от началото на евангелието от Йоан: „В началото бе Словото...“, т.е. звукът, а някои твърдят, че това е мантрата „Ом“. Цитират се древни учени като Лао Дзъ, Платон, Питагор, Аристотел, от което е видно, че „тайните“ за въздействието на музиката са били отдавна известни. Явно те са се знаели от посветените, а не от простолюдието (широките маси), както е и сега. Но Тъмната владее медиите и умело използва тези „тайни“ (особено негативните), както и много други знания за манипулиране на масите. (Не случайно членовете на рок групите са милионери). За съжаление част от моите колеги не знаят как музиката въздейства върху човека. Затова подарявам на библиотеки и колеги екземпляри от тази ценна книга и се старая да я разпространявам.

В първата статия „Музика завинаги“ авторката Полина Маратова изрежда интересни научни и исторически факти за въздействието на музиката. Например, че „на всеки човек е присъща собствена честота, съвпадаща с честотата на една от седемте ноти“. Важно е, че „музиката въздейства на човека независимо от неговото съзнание“, т.е. тя и да е фон, както е в много обществени места, пак си въздейства.

Подчертава се вълшебното въздействие на музиката на българския Орфей върху хора, богове и природа. Споменава се, че върху човека влияят не само честотите, които той чува, но и тези, които не чува. Отбелязва се

малко известния факт, че „музиката е процес на смяна на акустичните форми“, а изучаването им се нарича киматика. Това според мен е свързано и с правенето на мандала от опитен гуру (йога-учител). Разбира се, бързото темпо ускорява пулса, и обратно: бавното го забавя.

Не е подминат и метода на обучение на известния д-р Лозанов от България, който наистина представлява интерес от методическа гледна точка.

За нас, музикантите, е интересен факта, че „мелодията на определен вид ракови клетки... се оказала поразително сходна с „Траурния марш“ от Шопен“ - няма нищо случайно във вселената.

Статията на Н. А. Желещикова „Цялото битие е музика“ се състои от две части. В първата част „За какво му е на човека музика?“ авторката обосновано прави тъжната констатация, че класическата музика се слуша от прекалено тесен кръг от ценители, докато „развлекателната“ не изисква никаква подготовка и култура и звучи навсякъде и постоянно. Това, според мен, не е само поради факта, че „Онези, които стоят начело на търговско-развлекателния пазар, се вълнуват само от парите“, но и поради целенасоченото желание на Тъмната (Световното правителство, илюминати, масони, рептилоиди...) да властват над населението на Земята. „В процес е насилствено насаждане на пошлостта, на лошия вкус“. Не случайно в България „се изляха“ отвън огромни парични потоци за въвеждане и насаждане на чуждия за нашата култура т.нар. „Попфолк“ (чалга, етнопоп) – музикалните интонации са турско-арабски, текстът е долнопробен, външният вид и поведението на певиците е като на

проститутки! Атаката е и срещу оригиналната, разнообразна и богата българска фолклорна музика и старите градски песни и въобще – срещу културните ни традиции и здравата ни ценностна система. Народът отговори с масовото възраждане на българските народни хора – и у нас, и в чужбина! Данъчните пък глобяват някои селски читалища, че не издават касов бон на всеки играещ хоро – по 1.50 лв! – истинска борба на народа с (временно) властимащите!

Желещикова цитира пианиста и диригента Вл. Ашкенази – че масовата култура „засяга най-примитивните емоции. Това е култура за ленивите, ние я наричаме down-market.“ Още Дм. Кабалевски пише за „епидемиите на пошлостта“. В противовес на това известният пианист Денис Мацуев с основание предлага учениците, наред с буквите и цифрите, да изучават и нотите.

Втората част на интересната статия на Н. А. Желещикова е посветена на това „Как музиката въздейства на човека“. Авторката подчертава, че негативното влияние на „развлекателната“ музика вече е толкова обезпокояващо голямо, че учени от най-различни области се занимават с изследването на този проблем. Тя разглежда въздействието върху човека на три основни параметъра на музиката – ритъм, честота, сила – поотделно и комбинирано.

Авторката отбелязва, че в древността са знаели как ритъмът въздейства върху човека и умело са използвали ударни инструменти в различни ритуали. В днешно време вече има конкретни изследвания: „При ритъм, кратен на 1,5 удара в секунда, в съпровод на мощни свръхниски честоти (15-20 херца), човек изпитва екстаз; при 2 удара в секунда,

при същите честоти – влиза в състояние на наркотично опиянение.” А през 60-те години на XX век в Англия и Сащ се появява стилът Acid-Rock, като името му идва от ЛСД – наркотик, предизвикващ халюцинации и други тежки психични разстройства. По-нататък авторката продължава умело да демонстрира как определени ритми, ултразвуци, инфразвуци и силна музика влияят негативно върху човека. „При съчетаване на силата на звука, честотата и ритъма, в организма се извършват необратими процеси” и се появява „новото понятие: музикална наркомания”, като младежите се прирастяват към този вид разрушителна музика точно като към наркотик. За съжаление тези (и много други негативни) „постижения на демокрацията” трайно навлязоха в нашата страна, както и в останалите бивши социалистически страни! Сега тези и други негативни въздействия на нехармоничната музика активно се прилагат върху най-податливата част от обществото – младежта!

В следващата статия „Звук, ритъм, музика и въздействието им върху човека” правилно се твърди, че музиката „представлява фактор, задаващ направлението за развитието на цивилизацията” и това въобще не е преувеличено, защото музиката действа не само психосоматично, но и дълбоко в духовен план! Доказва се, че по принципа на акустичния резонанс музиката оказва „много дълбоко и многостранно въздействие практически върху всички функции в тялото на човека...”, а също и на чувствата, мислите, настроенята, желанията, намеренията.

Подчертава се, че хармоничната музика – като класическата, истинската народна и църковните песнопения – има благотворно въздействие върху душата на човека. Аз

самият съм много чувствителен към музиката и винаги съм подбирал какво да слушам и изпълнявам. В деня когато Юрий Андропов (генералният секретар на КПСС) почина, вечерта бях на концерт в Голямата зала на Московската консерватория в изпълнение на феноменалния струнен квартет „Бородин“, в програмата – Шостакович. Четиримата свиреха нечовешки съвършено, като ангели. (Казаха ми: „Свирим всеки ден, по цял ден!“). Залата беше тъмна, само до всеки пулт гореше по една свещ. След като концертът свърши, всички бяхме се пренесли във висши сфери и почти цяла минута (стори ми се и повече) публиката пазеше тишина и не искаше да се връща в нашата действителност. Цялата публика беше в медитация – толкова силно беше въздействието на музиката! И на мен сравнително често ми се е случвало по време на мое изпълнение (предимно на соло флейта) да изпадам в медитативно състояние, което се предава и на публиката.

Българският кардио-хирург д-р Александър Чирков много удачно беше избрал (на запис) приказно красивата бавна част от концерта за флейта, арфа и оркестър от Моцарт за първото дете с присадено сърце, когато то идваше в съзнание след операцията му (свирил съм за пациентите му в клиниката, както и в други болници).

Древните посветени са знаели, че хармоничната музика е „незаменима за здравето на душата, морала и разцвета на културата“, а Хендел е подчертавал, че с музиката си не иска да развлича слушателите, а „да ги направи по-добри“.

Особено важен е разделът за въздействието на музиката върху чакрите, понеже „няма нито една функция в човешкото тяло, на която музиката да не оказва влияние“.

Поради това „Музиката е сила, която представлява фактор, задаващ направлението на развитие на цивилизацията“ – това ни най-малко не е преувеличено! „Ритмите вуду се използват във вещерството и черната магия“, а „джазът е разновидност на ритмите вуду“ и е „резултат от изкривяване в коронната чакра, възприемаща мъдростта на Отца“. Помним как масово стана „моден“ рокендролът, безразборният секс, протестът и бунтарството, наркотиците (а сега – чалгата, хулиганското поведение, скъсаните дънки и също – наркотиците, даже искат да ги узаконяват), а тютюнопушенето и употребата на алкохол отдавна са „модни“.

Снимката на аурата на човек след слушането му на Бийтълс е много впечатляваща: фактически аурата и обвивката от светлина около душата, чакрите и четирите низши тела отсъстват! Вижда се „процесът на разрушаване на чакрите и изхвърлянето на светлина от чакрите в астралния план, където ордите на тъмнината могат след това да съберат тази светлина“ – „връзката на рока със сатанизма и вуду е съвсем очевидна“.

Изследванията на японския учен Масаро Емото също потвърждават „мощното, преобразуващо околния свят енергоинформационно въздействие на музиката“. Той доказва, че хармоничната музика образува във водата шестоъгълни кристални структури (както е при снежинките). Докато при нехармоничната „изобщо не се образуват кристални структури, а предварително добре оформената кристална структура на водата се разрушава“.

В края на статията правилно се отбелязва, че „вкусът“ към даден вид музика „се формира по принципа на

енегоинформационното подобие на музиката със съзнанието на човека, неговите стремежи и вътрешен свят“. Не ме учудва, че тези задълбочени изследвания за въздействието на музиката върху енергетиката на човека са от Елизабет Клер Профет.

В следващата статия „Музиката е оръжие“ авторът Михаил Светов подробно и много аргументирано показва ужасяващото въздействие на нехармоничната музика, която се разпространява съвсем преднамерено. В древен Китай убивали композитори, които нарушават хармонията – колко ли трябва да се избият сега в запад(нала)та цивилизация!

Имам запис на касета един концерт за флейта соло, в който няма нито един консонанс, но има всякакви шумове и звукови ефекти. Имах чувството, че тази „музика“ е писана от луди и е адресирана за луди. В края на „концерта“ се чува как публиката неистово крещи и тропва, чупят се столове, а може би и глави – това е разрушителното въздействие на тази „музика“.

Известен е постулатът на Гьоте: „На изкуството е забранено да ужасява!“, а сега в киното има жанр „Ужаси“.

Във Фейсбук гледах клип от концерт, на който певицата е на достатъчно висок подиум и с разголен полов орган за да го гледат и пипат по време на пеенето – залата беше претъпкана с младежи и девойки, които буквално не бяха на себе си. Това вече не е само падение, а морално разложение – естетиката и етиката са взаимосвързани. Тук се добавя налагането на много полове, джендъри и всякакви други извращения. Насаждат психопатологията като мода и норма. Още преди края на Втората световна

война началникът на ЦРУ Алън Дълес е заложил програма за смяна на знака на ценностната ни система – всичко положително да се осмива и да стане отрицателно, а негативното да стане модно, „хубаво“ и модел за подражание от страна на младежта – главната цел на атаката на Тъмната. За да има пълен контрол над съзнанието на хората вече искат узаконено да отвличат децата от семействата им (както е в Норвегия) и да чипират населението на Земята.

Илюминатите наемат учени за да могат да имат контрол над съзнанието на хората. На тях много неща са им известни, като ги крият от обществеността и ги използват срещу нея (нехармонична-разрушителна музика, псиоръжия, HAARP, облъчвания, предизвикване на рак, инфаркт, инсулт...). И това е закономерно: при смяната на коренните човешки раси - сега пета се сменява с шеста – има много негативни морални прояви и за душите буквално настъпва „време разделно“. (Знае се, например, за голямото падение на нравите в Атлантида преди потъването ѝ). Единственото решение е при всички обстоятелства да бъдем твърдо с нашия Създател!

Елена Лучина в статията си „За музикалната терапия“ потвърждава, че влиянието на звуците върху организма не се поддава на нашия контрол и подчертава важността на музикотерапията.

Накрая Татяна Николаевна Микушина публикува изключително важни цитати за музиката от книгите „Слово на мъдростта“. Тези напътствия никога не бива да се забравят! Възхитен съм от огромната работа, която тя върши, от нейната всеотдайност, сила и любов! Чел съм

много публикации от съставителките Микушина и Илина, храня към тях голямо уважение и имам щастието да познавам Т. Н. Микушина лично.

В статиите многократно, аргументирано и с ясни примери се показва (и доказва) силното положително въздействие на хармоничната музика и силното негативно въздействие на нехармоничната. И това въздействие е не само върху хората, но и върху животните и растенията.

Книгата осветлява кардинален за човечеството въпрос и основните ѝ тези трябва да стигнат до масовото съзнание, за което са нужни целенасочени усилия! Поради това благодаря от сърце на съставителките Т. Н. Микушина и Е. Ю. Илина!

09 юли 2019

проф. д-р Венцислав Киндалов